

Sygn. akt I C 1881/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant: p.o. prot. sąd. Barbara Podruczna

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2018 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w G.

przeciwko M. S.

o zapłatę 19.501,09 zł

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) z siedzibą w G. na rzecz pozwanego M. S. kwotę 3.600 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

(...) w G. wniósł pozew w dniu 8 grudnia 2016r. przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 19.501,09 zł, podając w uzasadnieniu, że dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda (...) S.A. w dniu 14.03.2011r. umowy pożyczki, z której pozwany nie wywiązał się, wobec czego rozwiązano z nim umowę. Powód podał, że nabył wierzytelność na podstawie umowy cesji z dnia 9.12.2013r. Zarazem wskazał datę wymagalności na 8.12.2016r. Podał, że na zobowiązanie pozwanego składa się: kwota 15.219,59 zł, tytułem należności głównej, kwota 4.281,50 zł, tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych przez powoda od dnia następnego po dniu cesji do dnia złożenia pozwu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podniósł zarzut nieistnienia zobowiązania, gdyż stron nie łączył żaden stosunek zobowiązaniowy, oraz zarzut przedawnienia roszczenia.

Stan faktyczny:

W dniu 14.03.2011r. pozwany zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. w W. umowę pożyczki gotówkowej w kwocie 22.196 zł, zobowiązując się do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 96 ratach miesięcznych.

Dowód: umowa pożyczki z harmonogramem spłat (k-42 i nast.)

Na podstawie umowy z dnia 9.12.2013r. strona powodowa nabyła od (...) Banku (...) S.A. w W. wierzytelność wobec pozwanego.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności (k-15 i nast.)

W piśmie z dnia 27.01.2014r., adresowanym do pozwanego, zatytułowanym „Wezwanie do zapłaty”, strona powodowa zawiadomiła o przelewie wierzytelności i stanie zaległości wynoszącym 20.366,78 zł, wyznaczając termin zapłaty na dzień 3.02.2014r.

Dowód: pismo powoda z dn. 27.01.2014r. (k-51).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa wykazała swoją legitymację czynną na podstawie dołączonej umowy pożyczki z dnia 14.03.2011r., zawartej przez pozwanego z (...) Bankiem (...) S.A. w W., oraz umowy sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda z dnia 9.12.2013r. (art. 509 kc i art. 720§1 kc). Zarazem w treści pozwu wskazała datę wymagalności, przypadającą na 8.12.2016r. (tj. dzień złożenia pozwu), co wskazywałoby na nabycie, wbrew treści umowy cesji, wierzytelności jeszcze niewymagalnej. Jednocześnie domagała się zasądzenia kwoty 4.281,50 zł, tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od dnia następnego po dniu cesji do dnia złożenia pozwu, co wskazywałoby, biorąc pod uwagę datę wymagalności wskazaną w pozwie, że bezzasadnie domaga się odsetek za opóźnienie w okresie przed wymagalnością roszczenia (art. 481§1 kc).

Niezależnie od tego, z treści uzasadnienia pozwu wynika, że umowa pożyczki została rozwiązana przez wierzyciela pierwotnego przed datą cesji, jednakże powód nie wskazał konkretnej daty, w której nastąpiło rozwiązanie umowy. Jednocześnie, pomimo zobowiązania, strona powoda nie przedłożyła żadnych dowodów na okoliczność rozwiązania umowy pożyczki, na którą powoływała się w pozwie (art. 6 kc), w szczególności dokumentu wypowiedzenia umowy, o czym mowa w § 12 umowy pożyczki. Uniemożliwiło to Sądowi ustalenie daty wymagalności roszczenia, co było istotne wobec żądania zasądzenia skapitalizowanych odsetek, ale także z punktu widzenia treści przepisu art. 117 § 2¹ kc, zgodnie z którym, po upływie terminu przedawnienia (który w tym wypadku wynosi 3 lata – art. 118 kc) nie można domagać się zaspokojenia roszczenia, przysługującego przeciwko konsumentowi. Mając jednak na uwadze datę zawarcia umowy cesji (9.12.2013r.), fakt, że wcześniej nastąpiło rozwiązanie umowy pożyczki, co powodowało wymagalność całej wierzytelności z tego tytułu, oraz datę wniesienia pozwu do Sądu (8.12.2016r.) można z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, że powód domaga się zaspokojenia przedawnionego roszczenia. W sytuacji, gdy obecnie Sąd z urzędu bada upływ terminu przedawnienia roszczenia, przysługującego przeciwko konsumentowi, powód powinien był udowodnić datę wymagalności roszczenia (art. 6 kc), a w konsekwencji, że pozew został wniesiony przed upływem terminu przedawnienia. Skoro powód nie wykazał daty wymagalności roszczenia, opartego na umowie pożyczki z dnia 14.03.2011r., jego powództwo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie w pkt II wyroku oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 kpc. Strona powodowa, jako przegrywająca sprawę, powinna zwrócić pozwanemu koszty procesu, w skład których wchodzi kwota 3600 zł, tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, będącego radcą prawnym, w stawce minimalnej, uzależnionej od wartości przedmiotu sporu.